

տխուր, ամէնէն ամօթալի բանագործութիւններու
 թատրը սարքելու. այսպիսի փափուկ ժամանակի
 մը մէջ Կոլտա զուարթ եւ ընդարձակ հորիզոն մը
 գծեց Պոլսոյ պատրիարքութեան շուրջը՝ որուն
 նշանակելի կէտերը եղան Երուսաղէմ նախ՝ եւ ետքը
 Էջմիածին: Իսկ Պոլսոյ պատրիարքութիւնը, կար-
 ծուածէն աւելի դիրքի եւ հեղինակութեան տէր
 եղաւ: Այս ամենուն մէջ շատ մեծ նշանակութիւն
 ունի Կոլտի Կոնստանտինոպոլսեան անդամաց
 պատրիարքութիւնը՝ երբ պատրիարքութեան տեն-
 շանքով տանջուողներ, թէ Էջմիածնի նուիրակներ,
 թէ առաջնորդներ, թէ Պոլսոյ մէջ լծացած
 եկեղեցականներ, ազգին աղբիւրի պէս յորդող
 գրամները ամէն օր պատուանդան կ'ընէին պատրի-
 արքական Աթոռին բարձրանալու:

Եկեղեցականն եւ է բարեկարգութեան համար
 արդէն բաւաւան է Կոնստանտինոպոլսեան անդամաց
 հաստատամիտ գործունէութիւն, անկից ետքը
 ալ ինքնին կը քալէ գործը. այս պայմաններուն մէջ,
 անշուշտ, մեծ բարեբախտութիւն մըն է գլխաւոր
 աթոռներուն մէջ տիրող աննենգ ու աննկատ
 համաձայնութիւնը, զիրար հասկնալու խելքը.
 բան մը, զոր Կոլտա յաջողցուց յանձին Շղթայակրի,
 Երուսաղէմի Աթոռին վրայ, եւ յանձին Կարապետ
 ու Աբրահամ Կաթողիկոսներու, Էջմիածնի Աթոռին
 վրայ:

Կոլտին այս բոլոր յաջողութիւնները՝ եկեղե-
 ցական մը միայն լաւ չգատեց. Ինքը թէ եւ կարող,
 Կոլտի պէս արդիւնաւոր, պատկառելի դէմք
 մ'եղաւ Եկղ. պատմութեան մէջ, բայց նախանձը,
 որ շատ անգամ ամէնէն մեծ գանկերն իսկ կը մթն-
 ցընէ, գլխաւոր պատճառ պէտք է գնել այն դա-
 տումին: Երեւանցի Սիմէոն Կաթողիկոսն է ան.
 Սիմէոնը, որ իր ուսումն ու սկզբունքներն Ամրտոլի
 «համալսարան» ին կը պարտի, սա տարբերութեամբ